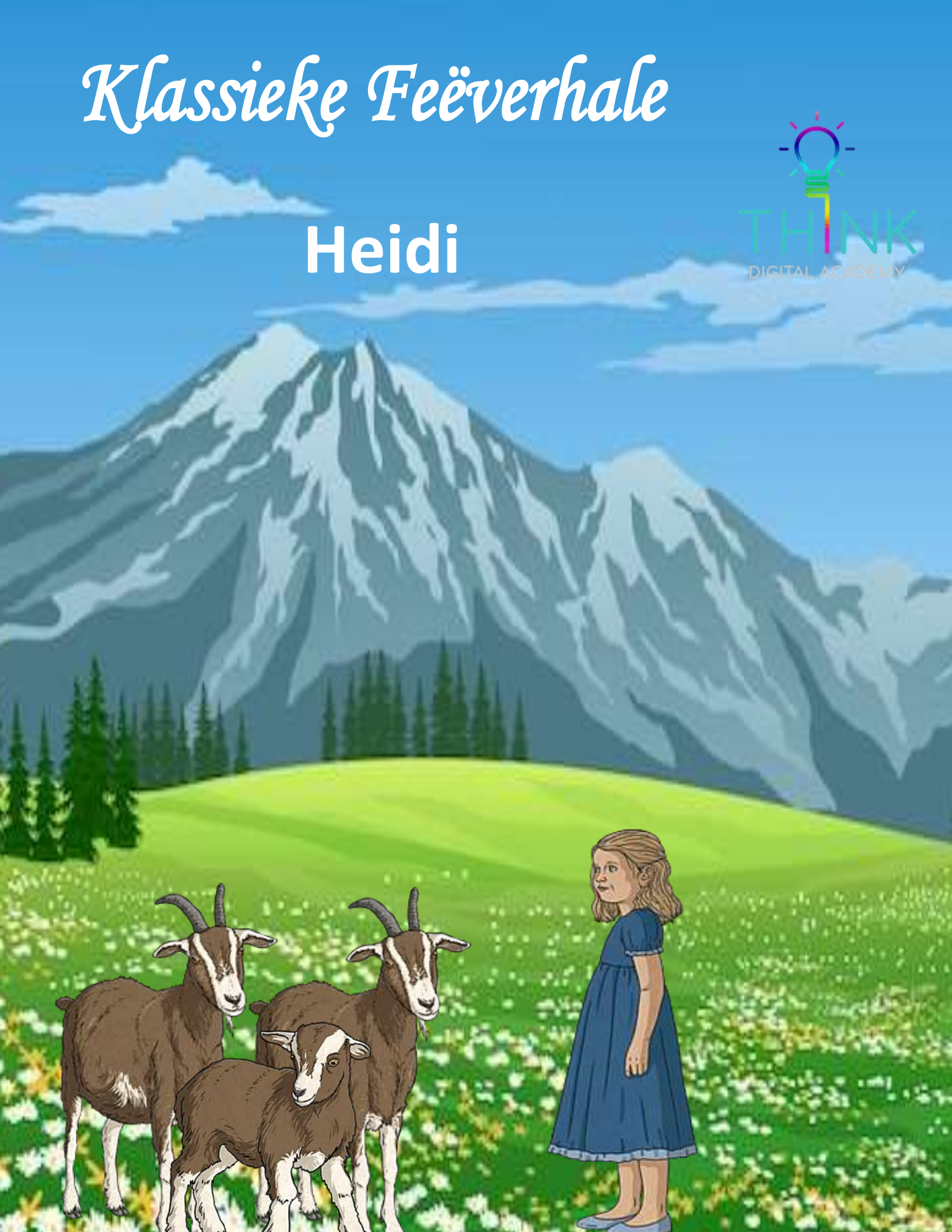

Klassieke Feëverhale

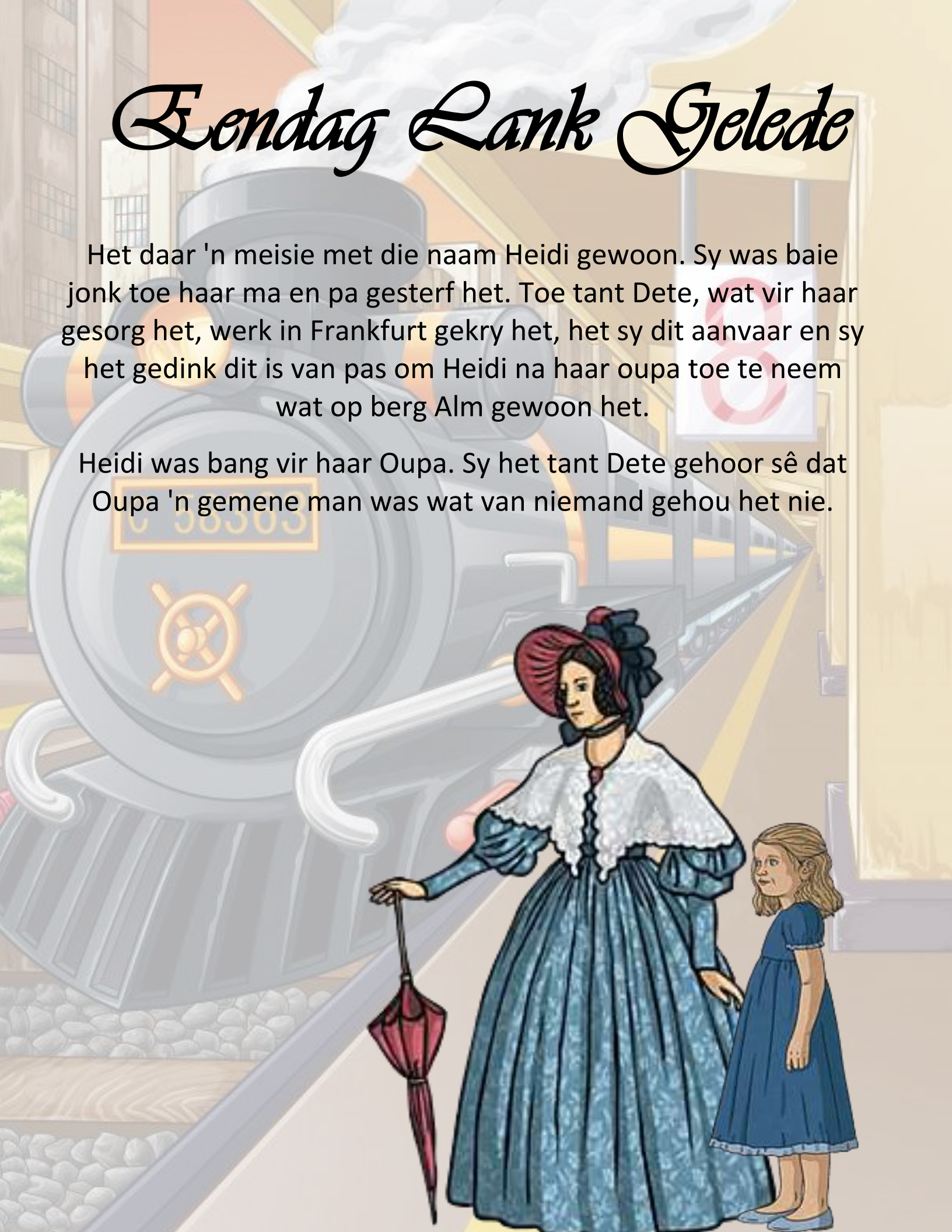
Heidi

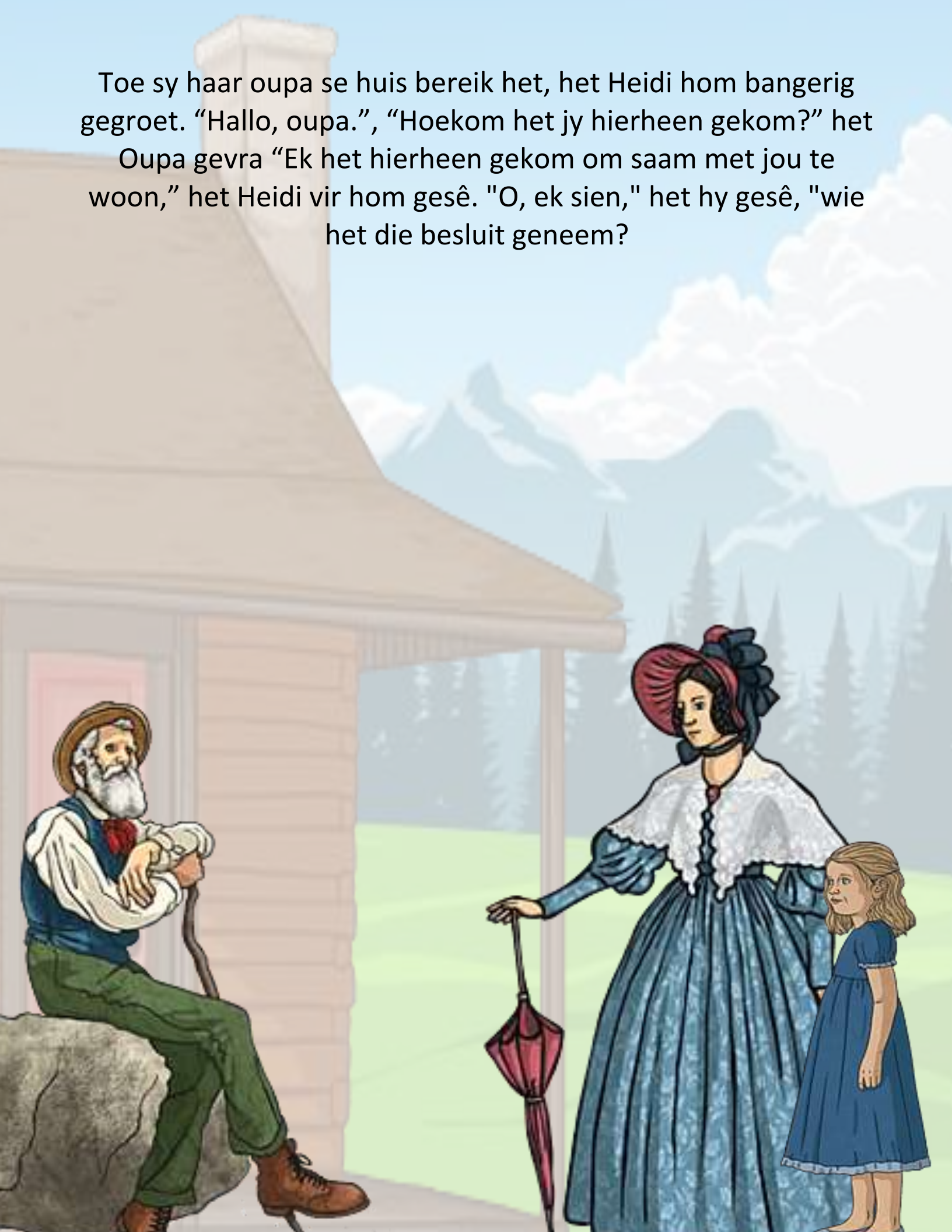
Zondag Lank Gelede

Het daar 'n meisie met die naam Heidi gewoon. Sy was baie jonk toe haar ma en pa gesterf het. Toe tant Dete, wat vir haar gesorg het, werk in Frankfurt gekry het, het sy dit aanvaar en sy het gedink dit is van pas om Heidi na haar oupa toe te neem wat op berg Alm gewoon het.

Heidi was bang vir haar Oupa. Sy het tant Dete gehoor sê dat Oupa 'n gemene man was wat van niemand gehou het nie.

Toe sy haar oupa se huis bereik het, het Heidi hom bangerig gegroet. "Hallo, oupa.", "Hoekom het jy hierheen gekom?" het Oupa gevra "Ek het hierheen gekom om saam met jou te woon," het Heidi vir hom gesê. "O, ek sien," het hy gesê, "wie het die besluit geneem?"

Voordat Heidi iets kon gesê het, het Petrus die bokwagter skreeuend met die bokke daarheen gekom. Tante Dete het vir Heidi gevra om met Petrus te gaan speel terwyl tante Dete self met Oupa begin gesels het.

Tant Dete het vir Heidi by Oupa gelos en het weg gegaan.

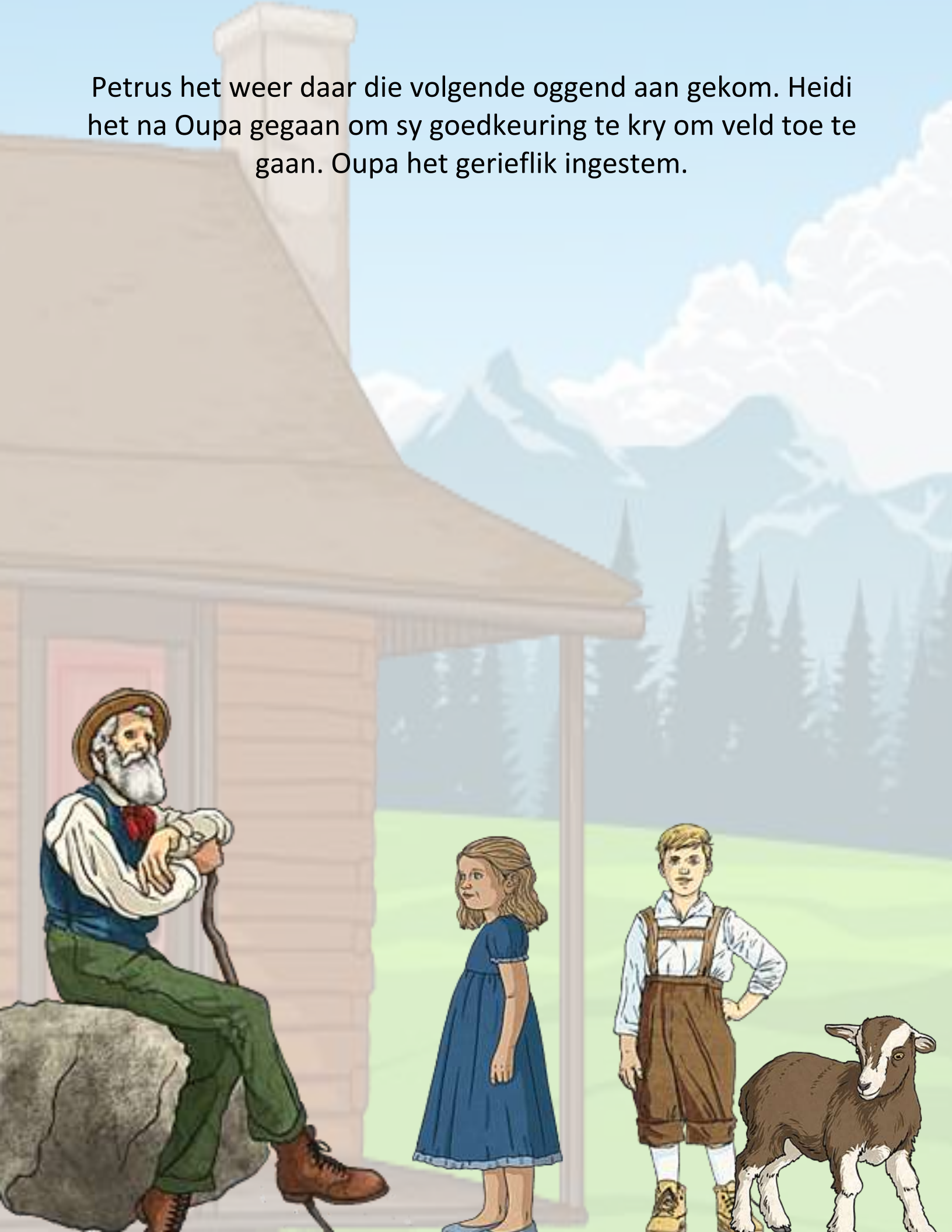
Saans het Heidi 'n aandete van donker brood en geroosterde kaas geëet. Sy het nie daarvan gehou om melk te drink nie. Maar Oupa het gesê: “Nee, jy moet dit drink; dit sal jou sterk en gesond maak.”

Oupa het vir haar 'n hooibed gemaak. Buite het die wind gewaai, wat deur drie dennebome beweeg het, dit het net soos 'n wiegelied geklink, wat Heidi vinnig aan die slaap gemaak het.

Petrus het weer daar die volgende oggend aan gekom. Heidi het na Oupa gegaan om sy goedkeuring te kry om veld toe te gaan. Oupa het gerieflik ingestem.

Heidi het oor die groen gras rond gehardloop en het pret gehad met die bokke.

Later die dag het sy skielik vir Petrus geroep, “Haai Petrus! kyk daar bo. Die lug en die heuwels is aan die brand.”

Sy het ook vir Oupa van die vuur verduidelik. “Dit was nie vuur nie, my kind. Dit was die son wat die berge groet,” het Oupa vir haar gesê.

“O, Oupa! Hoe lieflik is hierdie plek! Ek sal nooit ooit hierdie plek verlaat nie.” het Heidi gevul met opgewondenheid gesê.

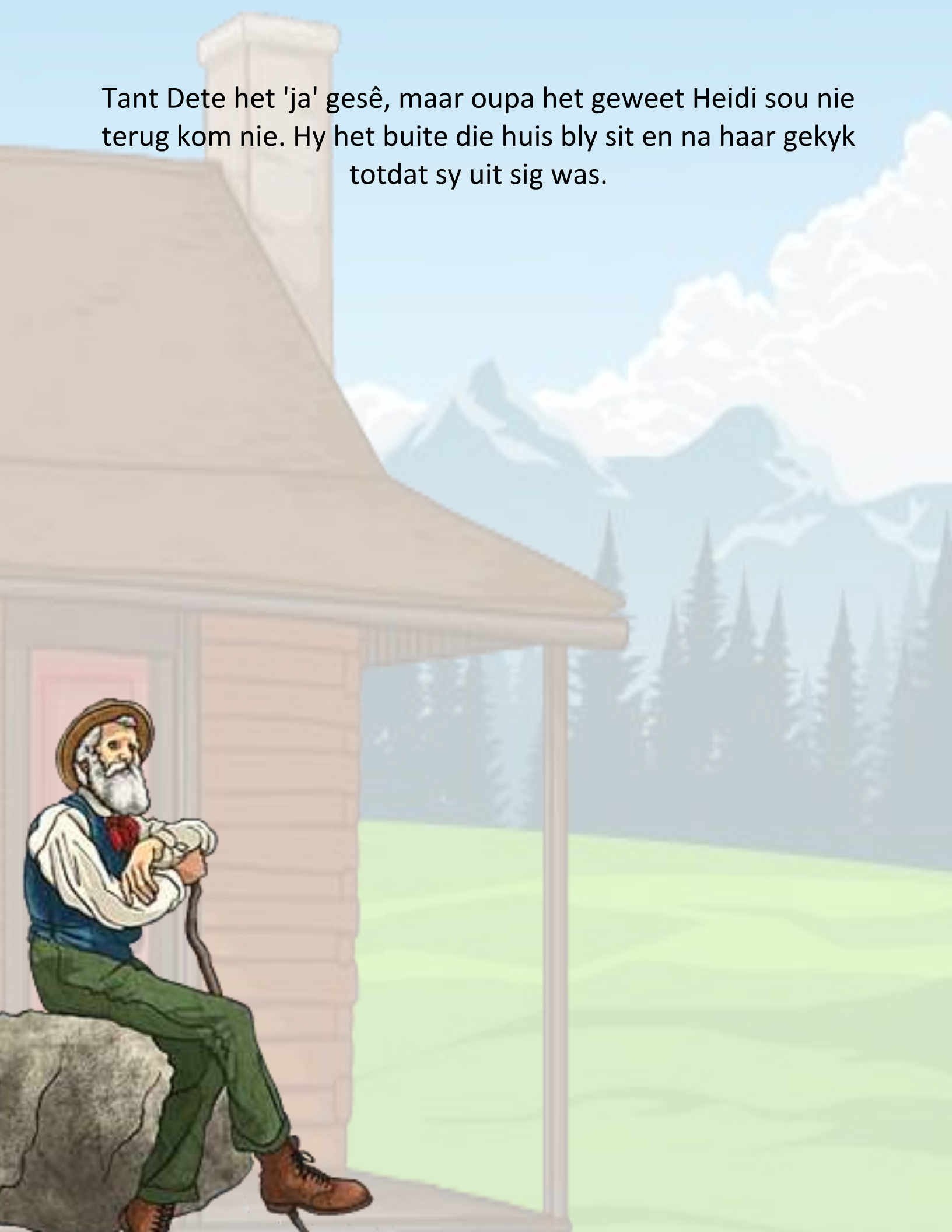

Een vroeg lentedag het tant Dete soontoe teruggekeer om vir Oupa te gaan kuier. Sy het vir Oupa gesê dat 'n ryk man in Frankfurt Heidi wou aanneem. Hy wou hê sy moet geselskap gee aan sy lydende dogter.

Heidi wou nie gaan nie. Maar sy het ingestem toe tant Dete haar verseker het om haar die volgende dag weer terug te bring.

Tant Dete het 'ja' gesê, maar oupa het geweet Heidi sou nie terug kom nie. Hy het buite die huis bly sit en na haar gekyk totdat sy uit sig was.

Toe hulle in Frankfurt aan gekom het tant Dete, Heidi na 'n groot wonderlike huis geneem. Heidi was aan 'n klein ouer meisie voorgestel. Sy het in 'n rolstoel gesit, "Haar naam is Clara, skat. Jy sien, Clara is nie gesond nie en daarom moet sy 'n rolstoel gebruik. Sy sal 'n goeie vriendin vir jou wees." het tant Dete vir Heidi gesê.

Later het Heidi beseef dat tante Dete reg was. Clara was baie gaaf en vriendelik. Sy wou ook, soos Heidi, lag.

Heidi het ontdek dat Clara se ma, soos haar ma, oorlede is toe sy 'n klein kind was. Juffrou Rottenmeyer het haar groot gemaak ná haar ma se afsterwe.

Juffrou Rottenmeyer het nie van Heidi gehou nie bloot omdat sy nooit skool bygewoon het nie en omdat sy nie kon lees of skryf nie.

Heidi was altyd vriendelik met die bediendes maar juffrou Rottenmeyer het geglo dit pas nie by ryk mense nie. Sy het ook nie van Heidi se etenstafel maniere gehou nie.

Clara se ouma het in 'n ver dorp gewoon. Toe sy van Heidi gehoor het, het sy Frankfurt besoek toe gekom om haar te ontmoet. Juffrou Rottenmeyer was klaar reg met 'n aantal klagtes. “Heidi is net nie geskik om Clara geselskap te gee nie.” het juffrou Rottenmeyer vir Ouma aangeraai.

“Moenie bekommerd wees nie; Ek sal haar leer hoe om te lees en te skryf ek sal haar ook goeie maniere leer.” Het ouma gesê. Sy het een van die bediendes versoek om na die markplein te gaan om 'n paar boeke vir haar te kry. Ouma het gevind dat Heidi baie lus was om te studeer.

Heidi het die berge, die groen gras, die bloeiesels en die bokke van die Alm berg gemis. Terselfdertyd het sy ook vir Oupa gemis. Clara was 'n pragtige meisie maar die stad was egter verskriklik. Heidi wou ontsnap.

Elke aand sou sy haar tye in berg Alm verbeel. Maar aan die einde van elke nag het haar hoop en drome ook geëindig en in die oggend het sy haarself weer in die woonhuis in Frankfurt bevind.

Oor die volgende paar dae het juffrou Rottenmeier die oggend die hoofdeur wawyd oop gekry. Die laaste aand het sy ook 'n wit figuur in die saal aanskou.

“Ek dink daar is 'n spook in die huis.” het sy vir Clara se pa en die dokter gesê.

Daardie aand het albei angstig in die gang gewag. Iewers in die middel van die nag het hulle die deur hoor oop gaan. Hulle het kort asem gestaan toe hulle Heidi by die deur sien uitkom, asof sy nog aan die slaap was.

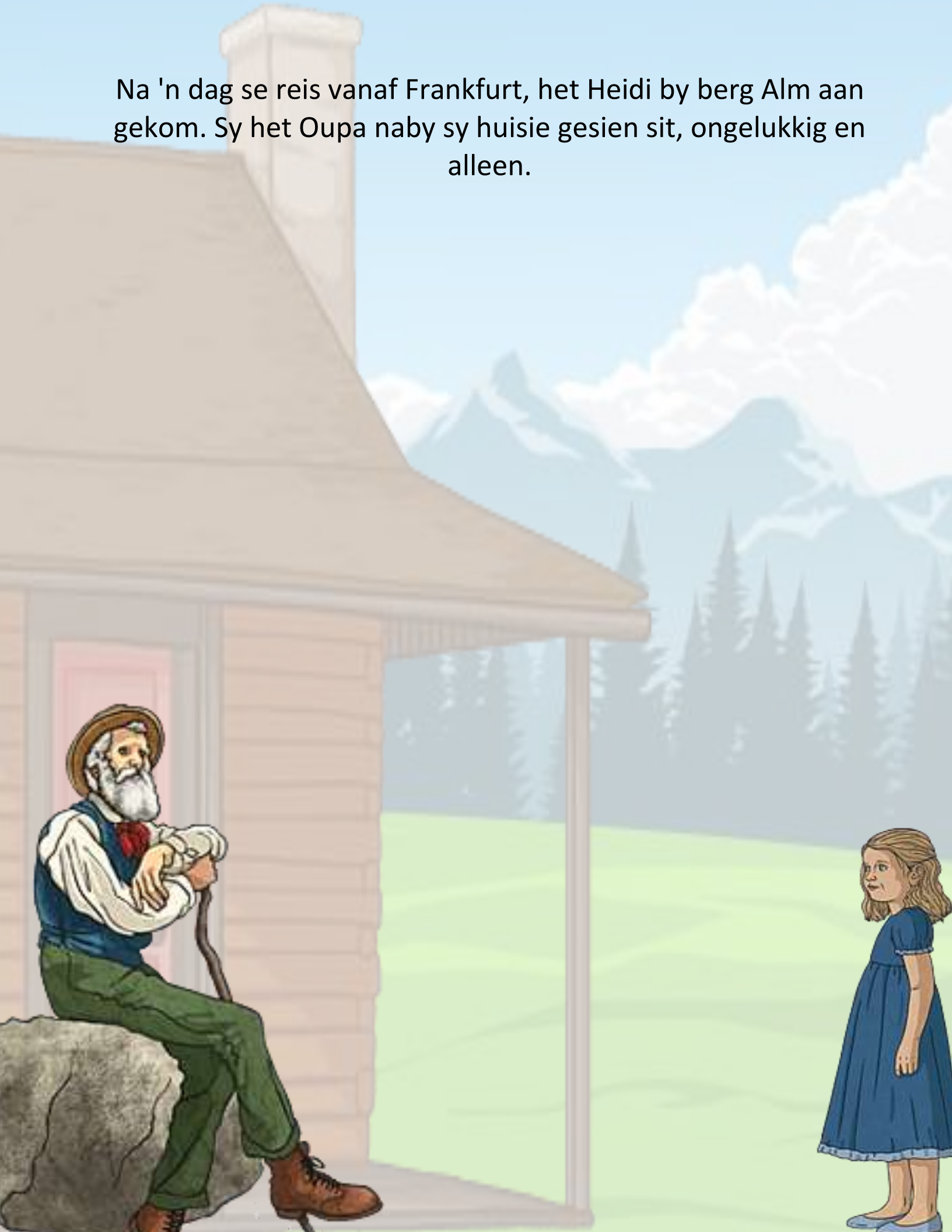
“Heidi het heimwee.” het die dokter vir Clara se pa gesê nadat hy na haar gekyk het. “Ons moet haar waarskynlik nie meer hier hou nie. Haar toestand kan ernstiger word. Sy kan baie siek word as ons haar nie terug huis toe stuur nie. “

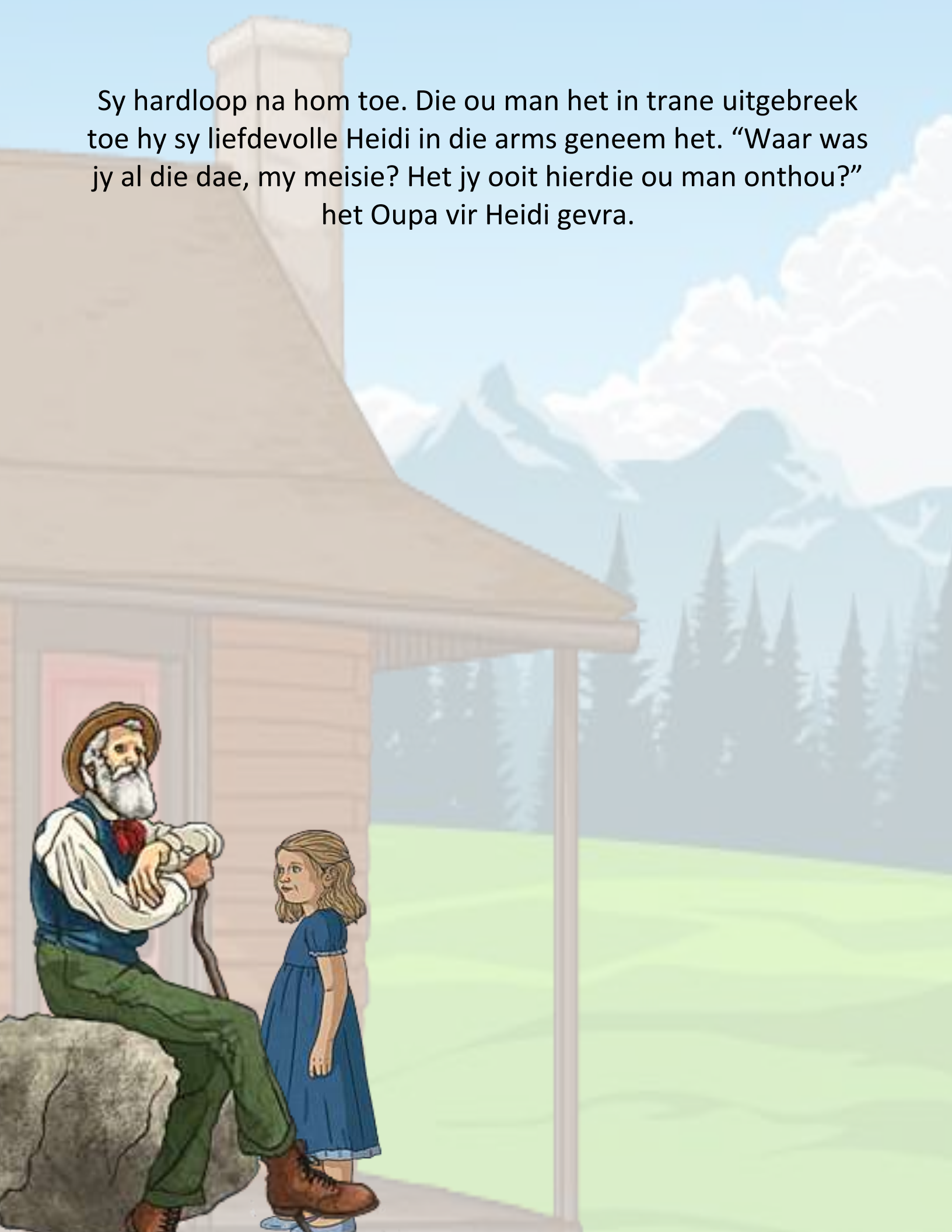
Clara en haar pa wou nie hê Heidi moet terug gaan nie. Maar hulle kon haar ook nie sien ly nie. Daarom het hulle besluit om haar die volgende dag na berg Alm te stuur.

Na 'n dag se reis vanaf Frankfurt, het Heidi by berg Alm aan gekom. Sy het Oupa naby sy huisie gesien sit, ongelukkig en alleen.

Sy hardloop na hom toe. Die ou man het in trane uitgebreek toe hy sy liefdevolle Heidi in die arms geneem het. “Waar was jy al die dae, my meisie? Het jy ooit hierdie ou man onthou?” het Oupa vir Heidi gevra.

Daardie aand het Heidi nog een keer die wiegelied gehoor wat sy nooit vergeet het nie.

Na 'n paar dae het Clara ook vir Heidi kom kuier.

Sy en Heidi sou op die berge speel. Snags het hulle langs mekaar geslaap. Hulle sou ook saam eet.

Petrus het nie van Clara se geselskap gehou nie. Hy was jaloers. "As ek haar rolstoel teen die heuwel afstoot, sal Clara geen ander keuse hê as om terug na die stad te keer nie," het Petrus gedink.

Toe Clara gerus het, het hy 'n kans gekry en Clara se rolstoel oor 'n hoë krans gestoot.

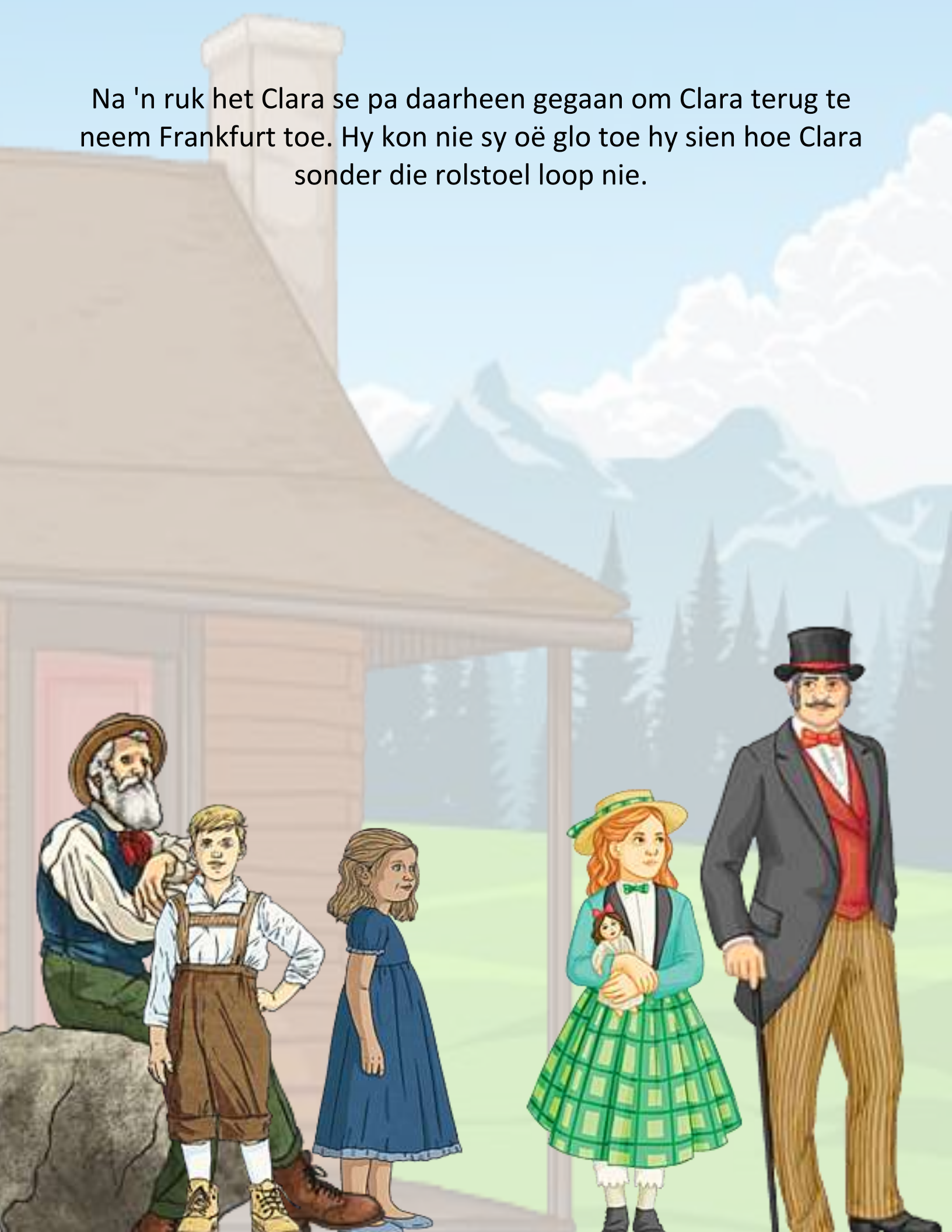
Maar Petrus was verkeerd. Clara sou nie terug keer Frankfurt toe nie. Sy het eerder geleidelik begin loop. Sy wou ook nie die berge verlaat nie. Petrus het skaam gevoel oor sy slegte gedrag.

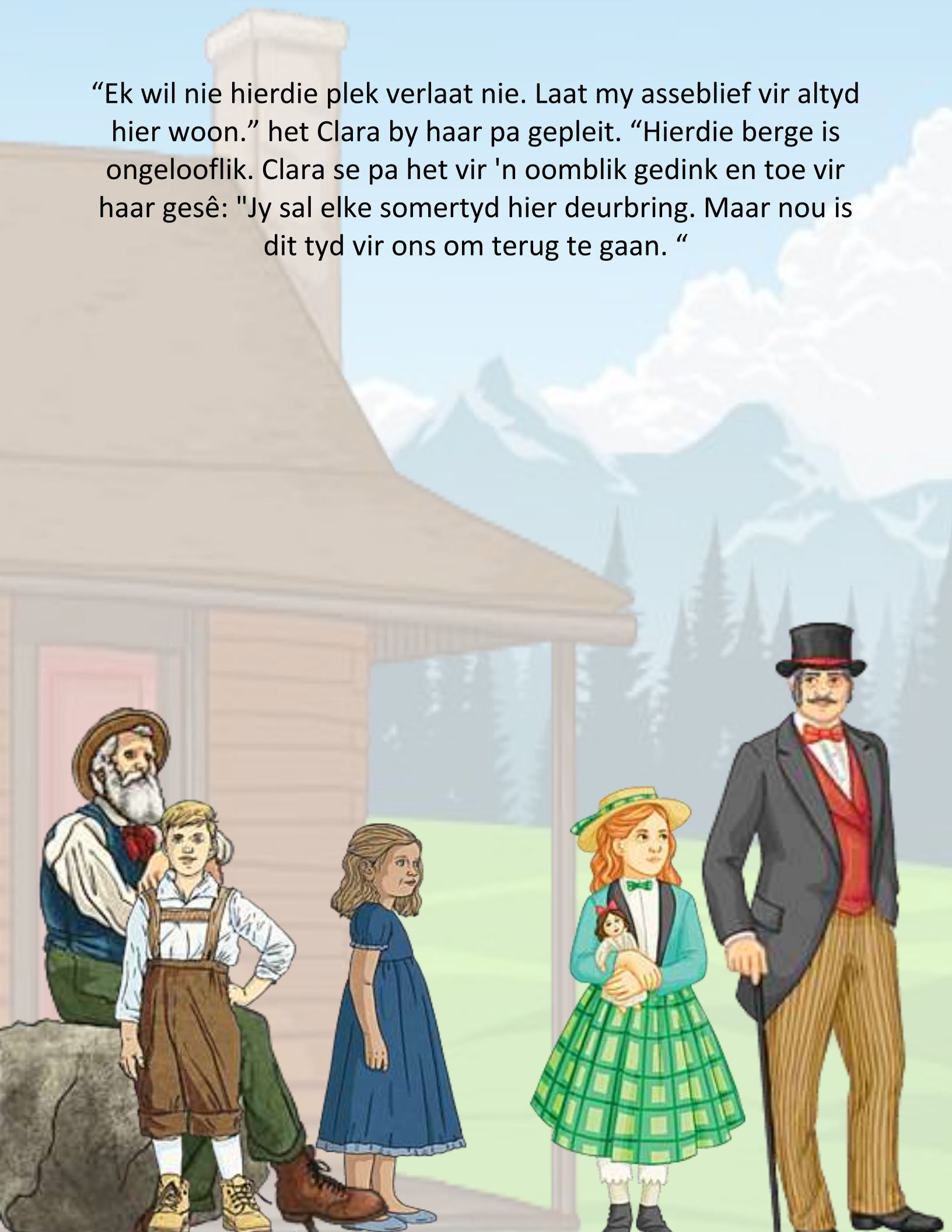
Beide Petrus en Heidi het 'n hand aan Clara gegee om stadig en geleidelik maar standvastig te loop. Vars melk en vars berg lug het haar gesonder en sterker gemaak. In 'n kort tydjie kon sy op haar eie loop.

Na 'n ruk het Clara se pa daarheen gegaan om Clara terug te neem Frankfurt toe. Hy kon nie sy oë glo toe hy sien hoe Clara sonder die rolstoel loop nie.

“Ek wil nie hierdie plek verlaat nie. Laat my asseblief vir altyd hier woon.” het Clara by haar pa gepleit. “Hierdie berge is ongelooflik. Clara se pa het vir 'n oomblik gedink en toe vir haar gesê: "Jy sal elke somertyd hier deurbring. Maar nou is dit tyd vir ons om terug te gaan. “

Clara het afscheid geneem van Heidi, Petrus en Oupa en is terug Frankfurt toe.

Die Einde

THINK

DIGITAL ACADEMY

